

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et loco ultimi, Psalmus. Credidi.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnif. Añā. Ecce appropinquavit hora, et filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Oratio ut supra. 33.

FERIA TERTIA

POST DOM. SEXAGESIMAE.

Commemoratio Passionis D. N. J. C. Duplex.

AD VESPERAS.

Añā. Cálicem salutáris accipiam: et nomen Dómini invocábo.

Psalmus cxv.

CREDIDI, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax. Quid retribuam Dño, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósā in conspéctu Dñi mors sanctorum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificábo hóstiā laudis et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dño reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dñi, in médio tui, Jerúsalem.

Glória Patri,

Añā. Cálicem salutáris accipiam: et nomen Dómini invocábo.

Añā. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábam me gratis.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittae poténtis acútae, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábam me gratis.

Glória Patri, etc.

Añā. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábam me gratis.

Añā. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Psalmus cxxxix.

ERIPE me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dñe, vocem deprecationis meae.

Dñe, Dñe, virtus salutis meae: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitáverunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iníjustú mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus júdicium inopis: * et vindíctam páuperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Añā. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus cxl.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba máltitiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et oratio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuerunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuerunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singulariter sum ego, donec tránseam.

Glória Patri, etc.

Añ. Custódi me a láqueo, quem statuerunt mihi, et a scándalis operántium iniquitatem.

Añ. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus cxli.

TOCE mea ad Dñm clamávi : * voce mea ad Dñm deprecátus sum : Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spírítum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * absconderunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-nem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Glória Patri, etc.

Añ. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. ii.

RRATRES : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est, esse se aequalem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

OERENTES óculi, spárgite lácrimas, Et luctu résonent íntima córdium;

Illátas réfero Númini ab impiis

Poenas, et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus impetit;

Nunc caedit cólaphis, nunc quatit hórridis

Divinum caput íctibus.

Faud finis scéleri : tráditur improbo

Christus carnifici; nec mora, bárbarus

In Regem Súperum non timet, impio

Ausu, vérttere dexteram.

Audite, o pópuli, Numen amábile,

Manánte ex húmeris úndique sáanguine,

Lictóris rábidi sústinet ímpetum,

Et vocem premit innocens. **Q**uis non illácrymet?

Jam nova cóndidit **T**orménta indómitae gentis iniquitas;

Infigit cérebro, proh dolor! éfferis

Sertum vépribus ásperum. **L**eu crimen! tráhitur fú-nibus ímprobis

Funésti Dóminus supplicii ad locum,

Illie oppétiit fúnere spírítu Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vúlnera

In terra résonet débita gló-ria;

Sacrúmque assidue nomen in aethera

Humánum genus éfferat.

Amen.

V. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Añ. O vos omnes, qui transitís per viam, atténdite et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-pitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecisti : concéde própitius, ut, sicut solénnem commemoratiónem Passi-ónis ejus celebrámus, ita, et paciéntiae ipsius habére documénta, et resurrecti-ónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Completorium et per Horas diei, in fine Hymno-rum dicitur :

Sit laus Patri, ac Pará-clito,

Natóque Patris único, Nostrae dedit qui pródigus Prétium salútis sáanguinem.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Regem crucifixum, * Veníte

adorémus. **Psalm.** Venite exsultémus. 9.

Hymnus.

ADSPICE, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre :

Adspice, immíti manus al-
ma clavo

Finditur alte.

Ihunc, velut pravi scéle-
ris mínistrum,
Inter indignos médium la-
trónes

Cerne : crudélis fuit ista
gentis

Dira volúntas.

Pallet, heu! vultus; ca-
put ecce lassum

Flectitur; clausis óculis
Redemptor

Spirítum sacro méritis onú-
stum

Fundit ab ore.

O cor, aes durum súpe-
ras, geméndo

Ni scelus tergas; tua culpa
Christum

Stípmi affixit; tua culpa
morti

Súbdidit atrae.

St Deo aetérnum decus
omne in aevum,

Qui pius nostri géneris Re-
demptor,

Criminis labem, miseris no-
céntem

Sáanguine tersit.

Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Adstítérunt reges
terrae, et principes conve-

nérunt in unum advérsus
Dñum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Psalmus ii.

QUARE fremué-
runt Gentes, * et
pópuli meditáti
sunt inánia?

Adstítérunt reges terrae,
et principes convenérunt in
unum, * advérsus Dñum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat, in coelis irri-
débít eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctúm ejus, *
praedicans praecéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hó-
die géntui te.

Postula a me, et dabo
tibi Gentes haereditátem tu-
am, * et possessiónem tuam
términos terrae.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confringes eos.

Et nunc reges intelli-
te : * erudímíni qui judica-
tis terram.

Servíte Dómino in timó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via iusta.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes, qui
confidunt in eo.

Glória Patri, etc.

Añá. Adstítérunt reges
terrae, et principes conve-
nérunt in unum advérsus
Dñum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Añá. Multiplicáti sunt
qui tribulant me; multi in-
súrgunt advérsum me.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multi-
plicáti sunt qui tri-
bulant me? * multi insúr-
gunt advérsum me.

Multi dicunt ánimae
meae : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, sus-
céptor meus es, * glória
mea, et exáltans caput
meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum : * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópoli
circumdántis me : * exsúrge,
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussisti
omnes adversántes míhi
sine causa : * dentes pec-
catórum contrívisti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum bene-
dictio tua.

Glória Patri, etc.

Añá. Multiplicáti sunt
qui tribulant me; multi in-
súrgunt advérsum me.

Añá. Divisérunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Psalmus xxi.

DEUS, Deus meus, ré-
spice in me : quare
me dereliquisti? * longe a
salute mea verba delictó-
rum meórum.

Deus meus, clamábo per
diem, et non exáudies : * et
nocte, et non ad insipiénti-
am míhi.

Tu autem in sancto há-
bitas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres
nostrí : * speravérunt, et
liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et sal-
vi facti sunt : * in te spera-
vérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis,
et non homo : * oppróbrium
hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, de-
risérunt me : * locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eri-
piat eum : * salvum faciat
eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui ex-
traxísti me de ventre : * spes
mea ab ubéribus matris
meae. In te projectus sum
ex útero :

De ventre matris meae
Deus meus es tu, * ne dis-
cesseris a me :

Quóniam tribulatio pró-
xima est : * quóniam non
est qui adjuvet.

Circumdedérunt me ví-
tuli multi : * tauri pingues
obsederunt me.

Aperuerunt super me os
suum, * sicut leo rápiens,
et rúgiens.

Sicut aqua effusus sum : *
et dispersa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquescens *
in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa vir-
tus mea, et lingua mea ad-
haesit fáucibus meis : * et
in púlverem mortis dedu-
xisti me.

Quóniam circumdedé-
runt me canes multi : *
concilium malignántium
obsedit me.

Foderunt manus meas et
pedes meos : * dinumera-
verunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt
et inspexerunt me : * divi-
serunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam mi-
serunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne
elongáveris auxiliium tuum
a me : * ad defénsionem
meam cónspice.

Erue a frámea, Deus,
ánimam meam : * et de
manu canis únicae me-
am :

Salva me ex ore leónis : *
et a cór nibus unicórnum
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis : * in médio
ecclesiáe laudábo te.

Qui timétis Dóminum,
laudáte eum : * univérsum
semen Jacob, glorificáte
eum.

Timeat eum omne semen
Israél : * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depre-
cationem páuperis :

Nec avértit faciém suam
a me : * et cum clamárem
ad eum, exaudivit me.

Aput te laus mea in ec-
clesiá magna : * vota mea
reddam in conspéctu ti-
mentium eum.

Edent páuperes, et satu-
rabúntur : et laudábunt Dó-
minum qui requirunt eum : *
vivent corda eórum in sae-
culum saeculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terrae :

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsae fami-
liae Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum : * et ipse dominábi-
tur Géntium.

Manducavérunt et ad-
oravérunt omnes pingues
terrae : * in conspéctu ejus
cadent omnes, qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vi-
vet : * et semen meum sér-
viet ipsi.

Annuntiábitur Dño gene-
rátio ventúra : * et annun-
tiábunt coeli justitiam ejus
pópulo qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

Glória Patri, etc.

Aññ. Diviserunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

V. Oblátus est quia ipse
vóluit. R. Et livóre ejus
sanáti sumus.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. v. et vi.

COMMENDATA
charitátem suam
Deus in nobis ;
quóniam cum ad-
huc peccatóres essémus,
secúndum tempus Christus
pro nobis mórtuus est :
multo igitur magis nunc ju-
stificáti in sángine ipsius,
salvi érimus ab ira per
ipsum. Si enim cum in-
imici essémus, reconciliáti
sumus Deo per mortem
Filii ejus, multo magis re-
conciliáti salvi érimus in
vita ipsius. Non solum
autem, sed et gloriámur in
Deo, per Dñum nostrum
Jesum Christum, per quem
nunc reconciliatióne ac-
cépimus. Si enim unius
delictó, mors regnávít per
unum : multo magis abun-
dántiam grátiae, et dona-
tiónis, et justitiae accipién-
tes, in vita regnábunt per
unum Jesum Christum.

R. Vinea mea elécta, ego
te plantávi, dicit Dóminus,
et tu facta es mihi nimis
amára ; * Quia parásti cruce-
m Salvatóri tuo. V. Pó-
pule meus, quid feci tibi,
aut in quo contristávi te ?
respónde mihi. — Quia pa-
rásti.

Lectio ii.

IGITUR, sicut per
unus delictum, in
omnes hómines, in conde-
mnatióne: sic et per unum
justitiam, in omnes hómi-
nes in justificatióne vitae.
Sicut enim, per inobedi-
tiam unius hóminis, pecca-
tóres constitúti sunt multi :
ita et per unius obedi-
tióne justí constitúntur
multi. Lex autem subin-
trávit, ut abundáret delictum :
ubi autem abundávit delictum
superabundávit grátia, ut
sicut regnávít peccátum in
mortem, ita et grátia regnet
per justitiam in vitam aetérnam,
per Jesum Christum Dóminum
nostrum.

R. Ego eduxi te de Aegypto,
demerso Pharaóne in Mare
rubrum, et ante te praefvi
in columna nubis : *
Et tu me tradidisti prínci-
pibus Sacerdótum, et me
duxisti ad praetórium Pi-
láti. V. Pópule meus, quid
feci tibi, aut in quo contri-
stávi te ? respónde mihi. —
Et tu.

Lectio iiii.

QUID ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut grátia abundet? Absit: qui enim mórtui sumus peccato, quomodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per Baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mórtuis per glóriam Patris; ita et nos in novitate vitæ ambulémus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatúr corpus peccati, et ultra non serviámus peccato. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccato. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo.

R. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellátum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se, obmúti, et non aperui os meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu. **G**loria Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Añã. Inimíci mei dixerunt mala mihi, quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus xl.

EATUS, qui intélligit super egénium et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beatum faciát eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsam stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dñe, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei, * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituerunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi: * qui edébat

panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedíctus Dñus Deus Israël a saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Gloria Patri, etc.

Añã. Inimíci mei dixerunt mala mihi: quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesierunt ánimam meam.

Psalmus liii.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtute tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pécipere verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesierunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitebor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos depéxit óculus meus.

Gloria Patri, etc.

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesierunt ánimam meam.

Añã. Conculcavérunt me inimíci mei tota die; advérsum me omnes cogitatióes eórum in malum.

Psalmus lv.

MISERERE mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellantes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid faciát mihi caro.

Tota die verba mea exacerabántur: * advérsum me omnes cogitatióes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuerunt ánimam meam, pro nihilo salvos faciés illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Dño laudabo sermonē: * in Deo speravi, non timēbo quid faciat mihi homo.

In me tuus, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri, etc.

Añā. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Próprio Filio suo non pepéruit Deus. **℟.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo S. Augustini Episc. *Serm. xli. de Pass. Domini.*

Lectio iv.

DMONET nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Domínicae Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta elemēta tacuerunt. Célebre eam lux fidei linguis hóminum quam con-

clamaverunt etiam siléntia tenebrarum. Hódie Dóminus noster in statera crucis pretium nostrae salutis appéndit, et una morte univérsum mundum sicut ómnium Cónditor, ita ómnium Reparátor absolvit. Indubitanter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Méritum enim redemptae mercēdis dignitas insignis sūnti supergrēssa est. Inter redemptum et rediméntem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habébat peccata própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret, et quia débitum solus non hábit, recte foenus misericórdiae pro debitoribus erogávit.

℟. Ego propter te Chanaanéorum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedisti cápiti meo spineam corónam, et percussisti arúndine caput meum. **℣.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu.

Lectio v.

PERPENDE inter haec, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac itaque

die fides prophéticae annuntiatiónis impléta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, faciē meam non avérti a foeditate sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic diligit post ruínam. Agnósce, hómo, quantum váleas, et quantum débeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicias dignitatem, ipse tibi indicito peccánda pudórem. Ecce pro impio pletas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce veritas necátur, damnátur justítia pro iniquo, misericórdia afficitur pro crudéli, pro misero replétur sinceritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addicitur innocentia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te per désertum quadraginta annis, et manna cibávi te; * Et tu me cecidisti álapis et flagéllis. **℣.** Pópule meus quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. — Et tu.

Lectio vi.

EXPAVIT scelus hóminum natúra rerum, et quem creatúra rebellis non agnóscit, eum

mundi Dóminum tremens terra testátur, et coeli Regem sol fúgens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia ságuine Mátyrum suórum Ecclesíae corpus ornátur. Coróna spinea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissione Redemptóris glória strúitur, áridis tribulis comparátur. Studeámus nunc et divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitire se in Cruce pósitus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed e contra acétum malíciae pórrigunt, quia vinum sapiéntiae, quod a Deo accéperant, peccádo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observatio antiqua dissólvitur, Ecclesíae únitae prae-monstrátur. Monumenta aperiúntur, quia mortis iura, jure superántur.

℟. Ego exaltávi te, magna virtúte: * Et tu me suspendisti in patíbulo crucis, * In qua expánda manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. **℣.** Pópule meus quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. — Et tu. Gloria Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Añā. Filii hóminum dentes eórum arma, et sagittae,

et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus lvi.

ISERERE mei, Deus, miserere mei : * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec trans-eat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me : * dedit in opprobrium concalcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae : * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos, Deus : * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et incidere in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge gloria mea, exsurge psalterium et cithara : * exsurge diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine : * et psalmum dicam tibi in gentibus :

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos, Deus : * et super omnem terram gloria tua.

Gloria Patri, etc.

Añs. Filii hominum dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Añs. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus lxiii.

EXAUDI, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudinem operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmitates sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, etc.

Añs. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Añs. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina tuam rem ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendebus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Glória Patri, etc.

Añs. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. *R.* Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xix. f.

IN illo tempore : Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. lxxxiv. in cap. xix. Joannis, ante medium.

SCIENS Jesus omnia consummata, ait : Sitio : etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interrimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in sponsia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia

transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, exspiravit.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle et acetum. *V.* Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. — Et tu me potasti.

Lectio viii.

ATQUI non post inclinatum caput exspiratur, sed post expirationem, caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes et calicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant. Quoniam Parasceve erat, ut non remaneret in cruce corpora sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi : sed ad Judaeorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem ac scelestissimam!

R. Ego ante te aperui mare : * Et tu aperuisti lancea latus Salvatoris tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo. *V.* Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. — Et tu. *Glória Patri. Qui redemit.*

Lectio ix.

DOLI tamen perturbari, dilectissime; quae enim malo illi animo patrantur, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Vidébunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcenum mysterium consummatum est : exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati : per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens, accedas.

Te Deum laudamus. 21.

AD LAUDES

et per Horas, Añae,

i. Fui flagellatus * tota die et castigatio mea in matutinis. *Ps.* Dñs regnavit, cum reliquis de Laud. 22.

2. Veni ad montem myrrhae * et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

3. Foderunt manus meas * et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

4. Consolantem me quaesivi, et non inveni : dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me acetum.

5. Cum accepisset Jesus * acetum, dixit : Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum.

Capitulum. Philip. ii.

FRATRES : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

SAEVO dolorum turbine Jaectatur, atris obrutus Poenis, acerbis sustinens, Redemptor affixus Cruci.

Pedes manusque horribil Clavi cruentant vulneri; Cor, vultus, artus, pectora Sacro redundant sanguine.

Flet, orat, et clamans obit :

Cor Matris ictum concidit :
Heu Mater ! heu Fili ! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepúlchra, saxaque,
Scinduntur; arva, flúmina,
Rupes, et aequor cóntremunt,

Templique velum scinditur.

Sol, luna, coelum, sídera
Plangunt, et orbis ingemit :

O vos, viri, vos párvuli,
Nuptae, puéllae, plángite.

Adstátemoeréntes Cruci
Pedes beátos úngite,

Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sáanguine.

Nostra ergo pax et gáudium,

Sis vita, Jesu, et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

¶ Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.
R̄. Et attritus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. **Añá.** Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura : sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatóre nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti : concéde propitius; ut sicut solénnem commemorationem Passiónis ejus celebrámus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúdem.

Ad Primam in R̄. br. ¶ Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM.

Añá. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres, ut supra. R̄. br. Oblátus est

Quia ipse voluit. Oblátus. ¶ Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus est.

¶ Proprio Filio suo non pepéruit Deus. R̄. Sed pro nobis ómnibus tradidit illum.

AD SEXTAM.

Añá. Foderunt manus meas.

Capitulum Zach. xiii. c. **Q**UID sunt plagae istae ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura? Et dicit : His plágatus sum in domo eórum, qui diligébant me.

R̄. br. Proprio Filio suo * Non pepéruit Deus.

Proprio Filio. ¶ Sed pro nobis ómnibus tradidit illum. Non pepéruit Deus. Glória Patri. Proprio.

¶ Factus est obédiens usque ad mortem. R̄. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Añá. Cum accepisset Jesu.

Capitulum. *Isaiae lv.*

GENERATIONEM ejus quis enarrábit? Quia abscissus est de terra vivéntium ; propter scelus pópuli mei percússi eum.

R̄. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est. ¶ Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus est.

¶ Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. R̄. Et attritus est propter scélera nostra.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis praeter sequentia.

¶ Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. R̄. Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. **Añá.** Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monumento excóso : fuit planctus magnus in illa die : mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus, ut supra.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

Sacrae Spineae Coronae D. N. J. C. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añá. Diléctus meus candidus, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dñus, cum reliquis. i.

Capitulum. Cant. iii.

GREDIMINI et vidéte, filiae Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit illum mater sua.

GREDIMINI et vidéte, filiae Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

EXITE Sion filiae, Regis pudicae virgines,

Christi coronam cernite, Quam mater ipsa texit.

Horret, revulsis crinibus, Spinis cruentátum caput : Et vultus ille decolor Mortem propinquam respicit.

Quae terra sulcis in via, Dumis rigens, et sentibus, Lugubre munus protulit? Quaesaeava messuit manus?

Christi rubescens sanguine

Aculeos mutat rosis, Palmamque vincens fructibus,

Spina est triumphis aptior.